Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України №62 (812) ♦ Вівторок, 5 квітня 1994 року ♦ Ціна договірна

Вибори - 94

У Центральній виборчій комісії по виборах народних депутатів України

За попередніми підсумками, які узагальнюються Центральною виборчою комісією, в усіх 33 округах, де 3 квітня проходило повторне голосування, вибори відбулися. Обрано 29 депутатів. Не обрано жодного з кандидатів у Бершадському Вінницької області, Корольовському, Житомирському, Чуднівському Житомирської області та Тальнівському Черкаської області виборчих округах. Отже, у цих 5 округах мають у визначені Законом про вибори народних депутатів строки відбутися повторні вибори.

Серед обраних — сім депутатів Верховної Ради України нинішнього скликання: Василь Костицький, Володимир Яценко, Володимир Бортник, Олександр Бандурка, Богдан Бойко, Олександр Мороз, Владлен Карасик. Депутатський мандат виборола також міністр сільського господарства і продовольства Юрій Карасик, заступник міністра економіки Віктор Кальник, радник Прем'єр-міністра Віктор Суслов.

Перші дві жінки поповнили майбутній новий парламент — Валентина Гошовська (Балаклійський виборчий округ Харківської області) та Валентина Семенюк (Андрушівський виборчий округ Житомирської області).

Аналіз відомостей, які надходять до Центральної виборчої комісії, триває.

Парламент зміцнить село

У другий тур виборів по сільських виборчих округах Хмельниччини вийшли з відчутним відривом від своїх конкурентів представники селянської та соціалістичної партій. За традицією виборці прислухалися до думки керівників колгоспів, себто нинішніх селянських спілок. Минулої неділі, 3 квітня, за рішенням окружної виборчої комісії по Ізяславському виборчому округу № 413 було проведено повторні вибори. У голосуванні, за попередніми даними, взяло участь 85 відсотків виборців. З відчутним відривом (63%) здобув перемогу голова концерну Украгротехсервіс Володимир Бортник.

Людмила КСЬОНДЗ.

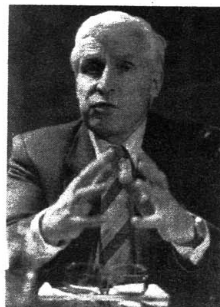
Запорізька АЕС вчора, сьогодні і завтра

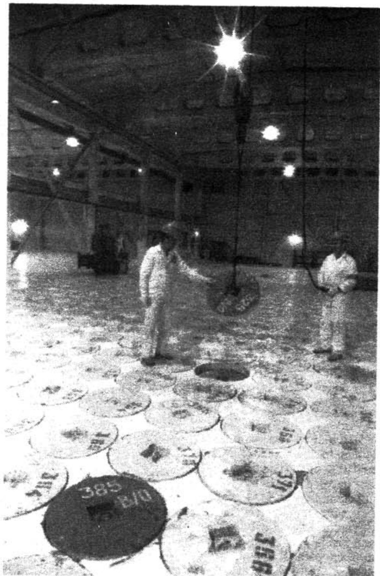
Торік тільки запорізькі атомники виробили 27567 млн. кіловат-годин електроенергії. Частка АЕС в енергетиці України зросла торік з 29 до 33 відсотків.

Але поряд з цим є, на жаль, й інше зростання. За 1993 рік, наприклад, на Запорізькій атомній сталося 79 порушень у роботі енергоблоків.

Серед інших проблем — відсутність коштів на придбання ядерного палива в Росії. Як наслідок, паливо закупили лише на три енергоблоки з п'яти, на яких цього року треба перезавантажувати паливо.

За розв'язання проблеми зберігання відпрацьованого палива безпосередньо на проммайданчику станції спеціалісти ЗАЕС узялися самі. Між ВО «Запорізька АЕС» й американською компанією «Дьюк Пауер» укладено контракт на спорудження тимчасових сховищ сухого типу. Сьогодні це найбезпечніший і найнадійніший проект.

На знімках: йде герметизація реактора; директор виробничого об'єднання «Запорізька АЕС» Володимир Бронников; сховище вторинних радіоактивних відходів на території атомної станції.

Фото Бориса ДВОРНОГО.

Продиктовано в номер

Пального бракує, зате достатньо пороху у порохівницях

Минулої суботи міністр оборони України Віталій Радецький без особливих попереджень навідався до авіаційної дивізії, що в Миргороді Полтавської області, і дав раптову команду підняти в повітря з бойовим завданням двійку супервинищувачів Су-27. Льотчики, незважаючи на брак пального для тренувальних польотів та на інші негаразди, що пронизують українське військо, виявилися на висоті в прямому і переносному розумінні цього слова. Якщо стільки пороху залишилося у порохівницях усієї дивізії, то чутки про послаблення боєздатності наших військово-повітряних сил можна вважати перебільшенням.

До послуг грабіжників — вертольоти

У Херсонському аеропорту злодії пограбували 13 вертольотів К-26 і 4 літаки АН-2. Вони зламали двері кабін і забрали радіоапаратуру, різні прилади.

Як повідомили у прес-службі управління СБУ Херсонської області, особи, запідозрені у крадіжці, затримані, ведеться слідство. Однак уже зараз можна твердити, що власність на стоянці аеропорту охоронялася вкрай недбало. Під час пограбування машин охоронців не було, вони постали перед фактом лише вранці. За деякими припущеннями, затримані хлопці намагалися скористатися «повітряними таксі» — чи то хотіли просто політати, чи задумали обрати далекий маршрут. Звідси рукою подати до тієї ж Туреччини.

Гроші — в дорозі, шахтарі — чекають

Незважаючи на вихідний день 3 квітня, вуглевидобувні об'єднання України підняли на-гора понад 226 тисяч тонн вугілля — майже на 100 тисяч тонн більше планового завдання. І ніщо не віщувало зупинки роботи наступного дня. Тим паче, що днями з вуглезбутовими організаціями України споживачі почали розраховуватись. Але попереджувальний страйк все-таки розпочався — на об'єднаннях «Антрацит» і «Луганськвугілля».

За словами начальника управління економіки Держвуглепрому В.Огуя, шахтарі деяких об'єднань все- таки не одержали платні за лютий. Скажімо, об'єднання «Донбас-Антрацит» завинило їм 72 мільярди карбованців, «Селідовське» — 32, «Ровеньки» — 48 мільярдів... Становище, втім, виправляється, гроші — вже в дорозі.

Оце так товар!

Співробітники управління Служби безпеки України та УВС по Запорізькій області виявили і затримали жителя Запоріжжя П., який займався реалізацією радіоактивного цезію-137. Затримано й інших злочинців з речовими доказами: двома контейнерами вагою по 55 кілограмів кожен з написами «Гамма-випромінення. Радіонуклід цезій-137...» І приписом: «Радіоактивна небезпека».

За попередніми даними, рівень випромінювання контейнерів значно перевищував допустимі норми.

Порушено кримінальну справу, ведеться слідство.

Славна вісімка?

У Паланзі завершилася зустріч президентів Латвії, Литви і Естонії. За її результатами було прийнято низку важливих документів, які стосувалися тристороннього співробітництва, інтеграції країн Балтії у європейські та регіональні структури. Президенти висловили зацікавленість у тому, щоб об'єднати зусилля до широкої співпраці балтійських держав і чотирьох країн Вишеградського договору.

Наголошувалося також, що можлива тут участь і восьмої країни. Як стало відомо з компетентних джерел, мова йшла про Україну. Офіційний представник Литви сказав, що Україну в Європі завжди сприймають як потенційного п'ятого учасника Вишеграда.

Резонанс

Бункер з отрутою... в облозі

В публікації «... І кінці в бункер», надрукованій в «Голосі України» 2 квітня ц.р., розповідалося про 194 бочки з невідомою хімічною речовиною, завезених на зберігання в бункер колишнього військового пункту на території колективного сільськогосподарського підприємства «Україна» Ківерцівського району Волинської області. За словами голови райради Володимира Жгутова, його про цей «вантаж» ніхто не поставив до відома. Не знали про це і керівники господарства. Люди навколишніх сіл обурились. Вони відмовилися виходити в поле, доїти корів... На сході селян було заявлено про пікетування приміщення облдержадміністрації, перекриття сільськогосподарським транспортом пожвавленої траси Луцьк—Маневичі, в разі якщо в найближчі дні ці бочки не будуть вивезені з їхньої території. Після цього в спішному порядку відбулося засідання комісії з надзвичайних ситуацій при обласній держадміністрації, на якому було прийнято відповідне рішення.

Прокурором Волинської області для розслідування цієї справи створена слідчо-оперативна група з працівників прокуратури та Служби безпеки.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Представництво Президента України в Республіці Крим

Відповідно до Закону України «Про Представництво Президента України в Республіці Крим» **постановляю:**

1. Утворити Представництво Президента України в Республіці Крим.
2. Призначити **Горбатова Валерія Мироновича** Постійним Представником Президента України в Республіці Крим.
3. Кабінету Міністрів України вирішити питання щодо матеріально-технічного, фінансового та іншого забезпечення Представництва Президента України в Республіці Крим.
4. Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України
Л.КРАВЧУК

м.Київ,
31 березня 1994 року.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення представника Президента України у місті Севастополі

Призначити ГЛУШКА Миколу Михайловича представником Президента України у місті Севастополі, звільнивши його з посади першого заступника глави Севастопольської міської державної адміністрації.

Президент України Л.КРАВЧУК

м.Київ,
2 квітня 1994 року

«Мотор-Січ» приватизується

Розпорядженням Кабінету Міністрів України дозволено провести приватизацію майна державного підприємства «Мотор-Січ».

Фонд державного майна має затвердити план приватизації, погоджений з Мінмашпромом та Антимонопольним комітетом.

Прес-служба Президента України і Кабінету Міністрів України — Укрінформ.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРО РОЗПОРЯДЖЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА РЕСПУБЛІКИ КРИМ ВІД 15 БЕРЕЗНЯ 1994 РОКУ № 330

Президент Республіки Крим 15 березня 1994 року видав розпорядження № 330, яким виконуючому обов'язки віце-прем'єра уряду Республіки Крим і військовому комісару Республіки Крим дано вказівку про направлення призовників — громадян Республіки Крим тільки до військових частин, дислокованих на території Республіки Крим.

Це розпорядження не відповідає законодавству України.

Відповідно до статті 29 Конституції України захист Вітчизни належить до найважливіших функцій держави і є справою всього народу, а порядок проходження військової служби громадянами України встановлюється законодавством України.

Визначення чисельності особового складу видів і родів військ Збройних Сил України, забезпечення підготовки і розстановки військових кадрів згідно зі статтею 8 Закону України "Про оборону України" віднесено до виключної компетенції Міністерства оборони України. Розподіл призовників за родами військ, видами Збройних Сил України та іншими військовими формуваннями України і направлення їх до військових частин на підставі Положення, затвердженого Указом Президента України від 15 лютого 1994 року № 48, здійснюють військові комісаріати, які є органами Міністерства оборони України і йому підзвітні.

До повноважень державних органів Республіки Крим та органів місцевого самоврядування вирішення питань, щодо яких видано зазначене розпорядження Президента Республіки Крим, не віднесено.

Виходячи з цього та відповідно до пункту 7-2 статті 114-5 Конституції України **постановляю:**

1. Скасувати розпорядження Президента Республіки Крим від 15 березня 1994 року № 330 як таке, що не відповідає Конституції України, законам України «Про розмежування повноважень між органами державної влади України і Республіки Крим», "Про оборону України", "Про загальний військовий обов'язок і військову службу".
2. Цей Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України
Л.КРАВЧУК

м.Київ,
2 квітня 1994 року

ДО ГРОМАДЯН УКРАЇНИ!

ЗВЕРНЕННЯ УЧАСНИКІВ Ш ПЛЕНУМУ ПРАВЛІННЯ ДОБРОВІЛЬНОГО ПОЖЕЖНОГО ТОВАРИСТВА УКРАЇНИ

Дорогі співвітчизники!

Ми звертаємося до вас, незалежно від ваших політичних поглядів і переконань, віросповідання, незалежно від соціального стану, бо для нас однаково дорогі життя і здоров'я кожного з вас і те, що створено вашим розумом і вашими руками, у тому числі безцінні скарби культури і мистецтва.

Нам гірко усвідомлювати, що в мирний час у нашій державі щоденно відбувається пересічно до 140 пожеж, якими знищуються величезні матеріальні цінності, вогонь охоплює 102 квартири, знищує 13 будівель, 150 тонн кормів, гинуть десятки голів худоби. Але найтяжче і найболючіше — загибель людей Щоденно у вогні гинуть по четверо-п'ятеро чоловік і кожні два дні — дитина. На превеликий жаль нерідко трапляються випадки, коли в сім'ях гинуть під час пожежі по двоє-троє дітей. Тисячі травмованих на пожежах людей залишаються на все життя каліками.

У результаті пожеж багато людей залишається без притулку і без роботи.

Протягом декількох хвилин надбане десятиріччями майно обертається на попіл.

За умов нинішнього стану суспільства відновлення втраченого в результаті пожеж стає практично неможливим не тільки для однієї людини, й для підприємства чи організації.

У переважній більшості випадків причинами виникнення пожеж є конкретна людина, її безпечність, нехтування правилами пожежної безпеки, недбалість у поводженні з вогнем.

Нерідко жертвами пожеж стають не тільки винуватці їх виникнення, а й зовсім невинні люди, в тому числі й пожежники.

Ми просимо вас свідомо виховувати в себе високу культуру ставлення до правил пожежної безпеки, зробити дотримання їх вимог нормою життя.

Цим ви захистите себе і вашу сім'ю від біди, горя і страждань, що їх завдають пожежі.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ПРО ЕКОНОМІКО-ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ У БРОДІВСЬКОМУ РАЙОНІ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

З метою вивчення досвіду роботи в умовах поєднання виробничих і наукових ринкових структур, забезпечення ефективного розвитку і впровадження новітніх технологій в агропромисловому комплексі **постановляю:**

1. Підтримати ініціативу представників Президента України у Львівській області та у Бродівському районі Львівської області щодо проведення економіко-технологічного експерименту на базі територіального інноваційного центру «Броди».
2. Кабінету Міністрів України розробити і затвердити у місячний строк Положення про умови проведення експерименту та механізм функціонування територіального інноваційного центру «Броди».

Президент України
Л.КРАВЧУК

м.Київ, 25 березня 1994 року.

Дайджест

Едуард КРЕЧ: « Я на власному досвіді відчув безглуздість наших законів. Тому знаю, як їх треба змінити»

Олександр БУДНИЦЬКИЙ,
журналіст

Едуард Креч. Ім'я достатньо відоме для того, щоб до пуття про нього ніхто нічого не знав. У нас, у ділових колах України, характеризували сухо — «професіонал, тямущий промисловець», на Заході розсипалися компліментами — «зірка українського бізнесу». У нас просто ставили «на Креча», як на бізона, здатного пробити будь-яку стіну, офіційний Лондон присуджував йому престижну нагороду — золоту медаль «Підприємець року» від України. У нас оголошували його «державним злочинцем», а елітні інформаційні агентства тиражували дещо інше повідомлення: «Генеральний директор слов'янського ВО «Хімпром» Едуард Креч у присутності представників іспанської влади, дипломатів, акредитованих у Мадриді, провідних у галузі фірм, преси має одержати з рук президента Клубу лідерів світової торгівлі приз «За краще торговельне ім'я», котрого удостоєний «Хімпром».

Я просто на хвилиночку уявив такий пасаж: Мадрид, елітний клуб, високі гості, коли нараз... двоє міліціонерів, які ледве володіють зі шкільної лави іспанською, вводять Едуарда Креча в наручниках, але вже з золотою медаллю на шиї, одержаною раніше в Лондоні, а що руки в лауреата зайняті, просять переслати чергового приза до будинку-музею якогось райвідділу, після чого кажуть «арівідерче», потім «но пасарано» і йдуть геть. А що, хай знеславилися б, зате — готовий сюжет для «світської» хроніки, котрої нам так бракує.

— Так, нині, коли весь цей гармидер навколо мене скінчився, — розповідає Едуард Креч, — події річної давності виглядають просто безглуздо, а навіть сказав би, банально. Тоді ж пережити таку масовану атаку, той залп з усіх гармат було, повірте, зовсім не просто.

— **Дозвольте, Едуарде Едуардовичу, про яку масовану атаку йдеться?**

— Щоб не забирати багато часу, спробую розповісти коротко. Спочатку в Слов'янську тишком було сфабриковано липове звинувачення в «крадіжці двох тонн соди і спорудженні сараю на кошти «Хімпрому». Звівши це до рангу «крадіжки в особливо великих розмірах», місцева СБУ домоглася позбавлення мене депутатського імунітету. Потім — арешт дружини, допити в слідчому ізоляторі, несанкціоновані обшуки, постійне стеження і чергування оперативної машини біля дому. Провокаційні листи і залякувальні телефонування. Ну й нарешті — оголошення державним злочинцем.

Я їду до Відня, у відрядження, на нашу філію, дочірню хімпромівську фірму. Мені телефонують туди друзі й кажуть: «Едику, не подумай повертатися. Тобі «сплели личаки». Ордера на твій арешт вже виписано». До речі, розмова велася з душу.

— **Отже, саме так розпочиналося те, що згодом охрестили «справою Креча»?**

— Ні, так це все тривало. Розпочиналося інакше — вимушена десятимісячна еміграція в Австрії. Хоч як дико це звучить, але я став «нон грата» для України.

— **І все ж таки, пане Креч, у чому причини, сказати б, такої пильної уваги до вас?**

— Я прийняв завод три з половиною роки тому. Це було підприємство, що страшенно відставало. Найнижча зарплата в галузі. Вже через рік ми давали більш як 120 відсотків прибутку. Не у «фантиках» — у тоннажі. Почали заробляти валюту. І раптом одного чудового дня з'являється в нас на підприємстві цінова інспекція. Як правило, генеральний до цього не втручається, є заступник з економіки. Через три дні роботи комісії приходить до мене заступник і каже: «Це не цінова інспекція. Це комплексна перевірка — тихою сапою, майже нелегально». На той час ми вже мали літака, дуже «полізли» угору, було вже зароблено перший мільйон доларів...

Ми зажадали пояснити весь цей правовий безкрай. Нам відповіли: на підставі Закону про міліцію. Так, але ж у Законі написано: «в разі необхідності». Аргументувати необхідність ніхто не захотів.

— **Виходить, Креч для когось наче кістка поперек горла?**

— Я певен: було дано вказівку. Давня істина: хто висунувся надто сильно — відбити голову. Я висунувся — і мені спробували. Тут все просто: звичайне соціальне замовлення — «усунути» директора.

— **Едуарде Едуардовичу, даруйте, що повертаю вас знову до «справи Креча». Адже в ній, крім «соди і сараю», були й інші епізоди?**

— А як же ж... Пароплав, літак, «мазди» з «Мінолти», якісь перерахування на рахунки... Я навіть не здивувався б, якби черговим епізодом була підготовка мною, котрий сидів за кордоном, державного перевороту. Тоді можна було чекати на що завгодно. Уявіть тільки: годинами допитували працівників «Хімпрому», у яких намагалися дізнатися: чи давав їм Креч літак для польотів до Києва, на базар. Нісенітниця якась.

— **Відомо, що тоді й вас, і «Мінолту», з котрою ви співробітничали, перевіряла навіть австрійська фінансова поліція.**

— Так, це, повірте мені, серйозніше, ніж наша податкова інспекція і СБУ разом взяті. Її висновки були вельми лаконічні: «У Креча з «Мінолтою» — легальний бізнес, якісь порушення відсутні.» Щодо перерахування фантастичних сум на рахунки за кордоном... Будь ласка, будь-коли я з будь-яким перевіряльником готовий зайти до будь-якого вказаного ним банку і попросити комп'ютерну роздруківку на прізвище «Креч».

— **Вас вже можна привітати? Як мені відомо, ви пачками отримуєте телеграми...**

— Маєте на увазі закінчення моєї «справи»? Так, на початку березня Генеральна прокуратура, треба віддати їй належне, припинила справу: « за відсутністю складу злочину».

— **Пане Креч, ви балотуєтеся до парламенту України по Лівобережному округу № 9. Що спонукало вас до цього кроку?**

— Я на власному досвіді впевнився у безглуздості багатьох з наших законів. Тому, напевне, як ніхто інший, розумію необхідність їхньої зміни. А головне, знаю, як цього домогтися.

— **Дякую вам за інтерв'ю і сподіваюся, що люди із здоровим глуздом віддадуть свої голоси саме вам.**

(«Киевские ведомости», 26 березня 1994 року).

P.S. Кандидат у народні депутати України по Лівобережному округу № 9 м.Києва Е.Креч вийшов до другого туру голосування.

ВПЕРЕД І ШВИДКО — ДО... КАТАСТРОФИ

Із досьє «Голосу України»

Першому заступникові міністра транспорту, генеральному директорові Укрзалізниці Леоніду Железняку 52 роки. Родом із Житомирщини. Закінчив Дніпропетровський інститут залізничного транспорту зі спеціальності «організація залізничного процесу». Вибір професії не був випадковим, а продовжував сімейну традицію.

Після закінчення інституту за розподілом призначений черговим по станції Дарниця. Знання справи, ініціативність молодого спеціаліста не залишилися непоміченими. Працював начальником станції, начальником Київського відділка Південно-Західної залізниці, заступником начальника залізниці, а коли була організована державна адміністрація залізничного транспорту, займав пост першого віце-президента.

Мабуть, нема такої іншої галузі, що так швидко і повно відображала б збої в економіці, як транспорт, особливо ж залізничний. Він — барометр, що найточніше відбиває рівень добробуту й економічного благополуччя суспільства.

На прес-конференції, яку давав міністр транспорту України Орест Климпуш, виступав також і генеральний директор Укрзалізниці Леонід Железняк. Він назвав ситуацію, в якій опинилося залізничне господарство, катастрофічною.

Кореспондент «Голосу України» попросив генерального директора Укрзалізниці Леоніда Железняка розповісти, як сталося, що галузь, чия діяльність завжди вважалася чи не найстабільнішою, потрапила у катастрофу, які чинники призвели до цього, а найголовніше — що нас чекає і в близькому, і у віддаленому майбутньому.

Актуальне інтерв'ю

— Леоніде Леонідовичу, не ідеалізуючи роботу залізничного транспорту в часи соціалістичні, мабуть, справедливо було б відзначити, що він спершу уник проблем, які має нині. Чому вони з'явилися?

— Транспортна система колишнього Союзу функціонувала потужно тому, що працювала економіка. Я не хочу називати це ностальгією, але мені, спеціалістові з забезпечення залізничного процесу, не треба було ламати голову, де взяти валютний карбованець, щоб закупити імпортні тепловози, запасні частини, обладнання, які надходили централізовано.

Може, це погано. Але незалежно від того, добре це чи ні, Україна щорічно одержувала на 75 мільйонів інвалютних карбованців тепловозів, електровозів, локомотивів, пасажирських вагонів. Треба було лише грамотно розподілити їх, щоб транспортна система не давала збоїв. Згадайте, які поїзди ходили на Москву, Сімферополь, Одесу, Львів...

Так, воно не само собою котилося, були труднощі, доводилося працювати по 17 годин на добу, але ж і результат цієї роботи був.

Нині працюємо не менше, а маємо катастрофічне зменшення обсягу перевезень. Навіть проти минулого року вони зменшилися в два рази: спад у промисловості...

Ось лише кілька прикладів. На львівських переходах — цих мостах між Східною і Західною Європою — ми раніше зобов'язані були щодоби перевантажувати імпортних товарів понад тисячу вагонів. А тепер і 200 вагонів того товару не набирається. Довелося закривати перевантажувальні майданчики, скорочувати кваліфіковані кадри.

Вийшовши з Союзу, розділивши — де справедливо, а де ні — майно, держава зробила непоправну помилку: розірвала економічні зв'язки, які складалися десятиліттями. Це був початок знищення відпрацьованого транспортного конвеєра.

— Але ж усе наше — шість залізниць, заводи — залишилися при нас...

— Ми вийшли з рубльової зони, а міждержавної банківської угоди не підписали. Тому не в змозі провадити взаєморозрахунки з іншими державами. Так, у нас залишилися заводи, але зменшився попит на їхню продукцію, щорічно майже на чверть почали падати обсяги виробництва, вантажні вагони вже ніхто не купує (окрім цистерн). Навіть на таку колись дефіцитну продукцію гіганта тепловозобудування — Луганського заводу попит усе зменшується: бо нам, і не тільки нам, немає чого перевозити. Підприємство фактично зупинилося. А там же працювало 30 тисяч висококваліфікованих спеціалістів...

Тому і мчать порожніми десятки тисяч вантажних вагонів — не тільки в Україні, бо в них нічого не завантажували. Зростає кількість невідремонтованих вагонів. Та це не тільки драма. Трагедія буде пізніше, коли промисловість все ж запрацює, а падіння транспорту триватиме — така специфіка галузі. В результаті продукція не зможе потрапити туди, де її чекатимуть.

Тому ми нині намагаємося переконати уряд України, а колеги в інших країнах СНД — свої уряди, що коли терміново не вжити заходів для стабілізації залізничного транспорту, то пізніше, щоб виправити ситуацію, слід буде вкладати сотні мільярдів доларів.

— А які кошти вкладаються в розвиток залізничного транспорту нині?

— Ви, мабуть, не повірите, але жодних. І так вже три останніх роки. Ми не провадимо технічне переозброєння, й ця «тактика» призведе до загибелі. Ми не ремонтуємо в повному обсязі залізничну колію, а динамічні навантаження тривають постійно. Ми вже дійшли до того, що кожен шостий кілометр шляху аварійний. Лише торік ми не відремонтували 700 кілометрів залізничних колій, як планувалося. Нині слід замінити 35 мільйонів дерев'яних шпал, а ми не в змозі виготовити і десятої частини, бо бракує лісу. Не в змозі й купити, бо кожна коштує 17 доларів.

— Хіба подібної ситуації не можна було передбачити? Ви як фахівець могли попередити, застосувавши аргументи, переконати, зрештою...

— А хто кого питав чи слухав? У нас же економікою керують політики, от і результати відповідні. Про таке становище керівники Укрзалізниці і Мінтрансу постійно інформують Кабінет міністрів, Верховну Раду, зрештою, Президента, пояснюють, що за такого господарювання залізниця зупиниться — до чого і йдемо. Ніхто нині не скаже, що спеціалісти щось не повністю доповідали... Ми переконані: при всіх політичних змінах економічні зв'язки не повинні руйнуватися. А потім довелося виконувати рішення глав держав, які підписали угоду про поділ вантажних вагонів. Ми чесно відвоювали свої 18,4 відсотка. І, як я вже говорив, десятки тисяч з них простоюють...

— Що буде?

— Якщо й далі працюватимемо за нинішніми цінами і тарифами, а також за умов діючої системи їх змін, яку ми ніяк не можемо приборкати, то нас чекає економічний голод, неспроможність забезпечити наші потреби в нафтопродуктах, електроенергії. Народногосподарський комплекс практично стане...

І хоч політики постійного підвищення тарифів ми не підтримуємо, подітися нікуди, бо іншим шляхом — дотаціями з бюджету — ми вже пройшли. Вже не раз пропонували встановити для залізничного транспорту рівень рентабельності, як це робиться в цивілізованому світі. У цьому вбачаємо вихід. Бо підвищення цін на вантажні перевезення миттю підвищить собівартість продукції. Нині ж залізниця щодоби має від своєї діяльності 30 мільярдів збитків.

— Досить часто доводиться чути: залізницями України перевозять свої вантажі країни близького зарубіжжя — то чому б із них не брати плату?

— Це розмови дилетантів. Ніхто, ніде, ніколи безплатно вантажі не возить. Ми діємо в рамках міжнародних правил і угод.

— Як ви ставитеся до митного контролю у поїздах далекого сполучення?

— Я до цього ганебного явища не маю жодного відношення. Якщо навіть не брати до уваги приниження, які нещасні пасажири відчувають, то це ще й зумовило погіршення обслуговування. Якщо раніше в Москву з Києва ми їхали 11 год. 50 хв., то нині 15 год. 30 хв. Якими одиницями вимірювати втрати часу і хто за них заплатить пасажирові?

Коли вже наша держава встановила кордони, то хай будуть. Але ж озирнімося на цивілізований світ: проїжджаючи поїздом по європейських державах, пасажир на початку шляху віддає свій паспорт провідникові, а на кінцевій станції одержує його назад. І ніхто безцеремонно не вривається з автоматом у його купе, серед ночі не будить дітей, не трясе клунки, щоб ворог не проїхав.

У них, у капіталістів, якщо ти щось купив і хочеш вивезти, то на кордоні тобі повернуть твої 12 відсотків за самостійне транспортування — спасибі, мовляв. А ми боїмося, що вивезуть усе. Своє невміння будувати цінову політику, розвивати економіку уряд намагається компенсувати приниженням людської гідності пасажира.

Ні-ні, та й одержую листи від представників Президента з вимогою зробити тригодинну зупинку поїзда, щоб трясти цього пасажира по-справжньому. Як казав герой популярного фільму, за державу образливо, за націю соромно...

— А що б ви запропонували зробити?

— Ви про галузь? Так її ж окремо від усієї економіки розглядати не можна. Ми запропонували урядові програму, як зупинити катастрофу, що на нас насувається. Програма є, грошей немає...

Що я роблю, щоб змінити ситуацію? Те, що сьогодні можу: відверто порушую питання, не боюсь говорити про незручні і неприємні речі. Я навіть не боюся працювати в галузі, яка зі швидкістю кур'єрського мчить до прірви, бо знаю, що навряд чи хто зможе зробити тут більше.

— Вам, людині, що все життя пропрацювала, і не найгіршим чином, на залізничному транспорті, не образливо почуватися безпомічним?

— Мені образливо, що, поламавши добре відлагоджений транспортний механізм, систему, яка працювала безвідмовно, ми натомість не те що не створили кращої, а взагалі нічого не створили...

Інтерв'ю взяла Валентина ПИСАНСЬКА.

Інформаційний кур'єр

Надійся лише на себе

Нинішній рік для трудівників сільського господарства Київщини буде надзвичайно напруженим: великі площі пересіву, неплатежі держави товаровиробникам, труднощі з нафтопродуктами. До них додається ще й брак запасних частин, машин та устаткування. Враховуючи все це, представник Президента в Київській області І.Капштик видав розпорядження про налагодження виробництва в 1994 році запасних частин та устаткування на промислових підприємствах області.

Відтепер сільським виробникам активно допомагатимуть білоцерківські гумовики, шинники, електроремонтники, а також фахівці з дослідного заводу «Еталон», бородянські екскаваторники, броварські металурги, бучанські приладобудівники, жулянські машинобудівники та інші. Водночас забачено виготовлення, ремонт і відновлення деталей та машин на основі кооперації виробничих підрозділів об'єднання «Облагротехсервіс» та промисловців Київщини.

— Ми розуміємо, що така виробнича автономізація не зніме всіх проблем, але найгостріші розв'яжемо власними силами, — сказав перший заступник глави адміністрації М.Борсук.

Асоціація фермерів застерігає

Асоціація фермерів України прийняла заяву «Про новий обман через бартерну операцію між Кабінетом міністрів України (виконавчої влади держави) і сільськогосподарськими товаровиробниками». Причиною її прийняття стала постанова Кабінету міністрів № 86 від 9 лютого цього року, згідно з якою бартерний обмін державний концерн «Украгротехсервіс» здійснюватиме за рахунок коштів, передбачених у держбюджеті для фінансування державного контракту на закупівлю в 1994 році сільгосппродукції. Як показав аналіз, «Украгротехсервіс» безпідставно встановив завищені ціни на нафтопродукти і отримає від такої операції за рахунок товаровиробників 4,3 трильйона карбованців. Це можливе тому, що співвідношення «наших» цін на пальне гірше за співвідношення цін, що склалися на світовому ринку.

«На нашу думку, — сказано в заяві, — буде правильно, коли держава за рахунок виділених коштів з бюджету виплатить наперед повну ціну, еквівалентну світовій, тієї частини контракту, яку товаровиробник передає державі як заставу під майбутній урожай. Тому рекомендуємо фермерам та іншим виробникам сільськогосподарської продукції уважно розібратися з цим питанням під час укладення контрактів. Інакше це буде просто новим прихованим грабунком товаровиробників державними структурами».

Усе смачне і своє

Підсобне господарство Луцького картонно-руберойдового заводу — це 300 свиней, 25 дійних корів, 25 бичків, 10 телят. Тож протягом двох років на підприємстві для потреб їдальні не купують м'ясо, а мають своє. У кількох теплицях вирощують огірки, помідори, цибулю, гриби, квіти. Продають все це своїм трудівникам за цінами, значно нижчими за державні.

На території заводу працюють продовольчий і промтоварний магазини, відкрито швейну дільницю, де виготовляють оригінальні килимки для автомобілів. При їдальні працює м'ясний цех, в якому Микола Ваврищук займається виробництвом смачної домашньої ковбаси. В кондитерському цеху печуть домашній хліб. В їдальні кухар Людмила Вітрікуш щодня готує м'ясні напівфабрикати 10—12 найменувань, які можна купити в недавно відкритому кулінарному магазині. Його прилавок вгинається від багатства м'ясної, овочевої та кондитерської продукції. Як сказав начальник підсобних виробництв заводу Ярослав Мураль, у забезпеченні трудівників підприємства продуктами у них немає жодних проблем.

Зоотехніки — на шахти!

На шахті імені газети «Луганська правда» виробничого об'єднання «Антрацит» споруджують відгодівельний комплекс на 1200 голів великої рогатої худоби. Отож, щоб гірники могли вдосталь їсти м'ясо, шахті потрібні люди, які добре володіють сільськими спеціальностями.

За повідомленнями наших кореспондентів О.ВИНОКУРОВА, Б.БЕРЕКЕТИ, А.КОБЕЛЬНЮКА.

КУХОННА ПОМІЧНИЦЯ

Івано-франківське акціонерне товариство «Родон» освоїло випуск фритюрниці «Іва». На перший погляд дещо дивно, що мікроелектронний велет Прикарпаття взявся виготовляти продукцію для господинь. Та підприємство, яке випускає інтегральні мікросхеми, стало використовувати свій багатющий інженерно-конструкторський досвід у проектуванні товарів народного вжитку — телевізійній, медичній, обчислювальній техніці та зв'язку. А ось тепер — ще й прилади побутового призначення — фритюрниці, короткохвильові печі...

За допомогою «Іви» можна приготувати страви смачніші, ніж у звичайному посуді. Завдяки прискореній термообробці — так званому термоудару — в продуктах залишаються всі корисні речовини та вітаміни. Окрім цього, під час приготування їжі у фритюрниці «Іва» продукти не вбирають жир, і тому їх можна рекомендувати дієтникам.

На знімку: робітниця дільниці складання Тетяна Мяконькіна з фритюрницями «Іва».

Фото Володимира МИГОВИЧА.

Продиктовано в номер

...І навчимо також

У конференц-залі МЗС України відбулася прес-конференція з приводу візиту міністра закордонних справ Канади Андре Уелета за участю міністра закордонних справ України Анатолія Зленка. На запитання Українського молодіжного агентства, чи розглядалося під час зустрічі питання про навчання і стажування молодих українських фахівців, зокрема, ринковому маркетингу, в Канаді, пан Уелет відповів ствердно. Найближчим часом наша держава увійде до числа тих країн, яким Канада надаватиме таку допомогу.

Два роки — і в історію

Всього два роки виповнилося Службі безпеки України. Та цього бурхливого часу було досить, аби за результатами роботи Хмельницьке обласне управління СБУ відкрило у себе музей. Тут зібрано багато цікавих експонатів, фото- і відеоматеріалів різноманітних документів тощо. Першими відвідувачами стали представники влади, громадських організацій, правоохоронних органів, журналісти.

Ю.Мєшков із сім'єю відпочиває на Кіпрі

Як стало відомо з достовірних джерел, президент Республіки Крим Ю. Мєшков 31 березня разом із сім'єю вилетів на Кіпр. Там сім'я Мєшкова відпочиватиме до 6 або 8 квітня.

Візит з подарунком

Чернігівщину відвідав Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні Сьодзі Суєдзава. Він передав колективу обласної лікарні ліки, розраховані на тримісячну допомогу 10 тисячам хворих. Посол зустрівся з керівництвом області, а також оглянув історичні пам'ятні місця Чернігова.

На підтримку президента телерадіокомпанії «Крим»

1 квітня глава адміністрації президента Республіки Крим Валерій Гришанков викликав президента телерадіокомпанії «Крим» Валерія Астахова і вручив йому указ Мєшкова про звільнення з посади. Новим президентом «Криму» призначено Анатолія Сіваченка, котрий свого часу, керуючи кримським телебаченням і радіо, повністю підтримував «Республиканское движение Крыма» і його тодішнього лідера Ю. Мєшкова. Затверджений ВР Криму на цю посаду В.Астахов займав виважену центристську позицію і продовжує її відстоювати. Гришанков заявив Астахову, що коли він не покине свою посаду, то з телерадіокомпанії буде викинутий силами підрозділу «Беркут». Президент телерадіокомпанії України Микола Охмакевич надіслав протест на ім'я президента Республіки Крим. Охмакевич також поставив питання перед державними органами України про залучення до охорони кримського телецентру Національної гвардії нашої держави. 4 квітня відбулися збори колективу телерадіокомпанії «Крим», на яких висловлена повна підтримка В.Астахову.

Головна роль Олександра

Кажуть, що кожна людина або більша за свою долю, або менша за свою людяність. Звучить голосно, однак справедливо. Бо це сказано не про героїв, а про людей звичайних. Нормальних.

Олександр Роднянський — більший за свою долю. Коли, звичайно, розуміти його долю як досить вдалу й гладку кар'єру режисера-документаліста. Справді, навіть уже досягнутого ним на цьому терені, здавалося б, цілком достатньо для тридцятитрирічної молодої людини. Стрічка «Побачення з батьком» — перший приз на фестивалі у Валенсії 1991 року, і того ж року — спеціальний приз на Краківському міжнародному фестивалі документального кіно. «Прощавай, СРСР» — приз «Срібний кентавр»(1993 р.) у Санкт-Петербурзі. Ця ж стрічка була названа кращим німецьким фільмом 1992 року на кінофестивалі в Дортмунді. До того ж — стала гарна преса. Однак перебувати в постійній злагоді з самим собою та власною долею — справа важка. Мабуть тому, що просто нудно.

Олександр стає продюсером: головна фігура в системі західного кінематографа. Такого в Україні, як вважає, Роднянський, просто не існує. Україна — надто маленька країна для того, аби мати власний кіноринок, на якому фільм принаймні окупав би видатки на виробництво (що елементарне для США). Отож національна гордість українських кінематографістів має бути спрямована не на створення «єдиного й неповторного», а на інтеграцію до системи світового кіноринку.

Західне кіно (на відміну від нашого, досі «редакторського») — «продюсерське». А цього ми не проходили... Мало хто знає, як сформулювати ідею чи скласти проект таким чином, щоб під нього дали гроші. І одразу. Й ті, хто зовсім не знається на тонкощах «з усіх мистецтв для нас найважливішого» і знатися на них не зобов'язаний. Мало хто здогадається, що проект, віддрукований з порушенням інтервалу між рядками (а тим більше, коли це від руки написана шпаргалка навіть потенційного генія) читати ніхто не буде. Не кажучи вже про фінансування. Звісно, все це — дрібниці, але кіно, як і будь-яка справа, складається з дрібниць, з них розпочинається, ними продовжується й закінчується. І лише потім з них може народитися Великий Мистецький Твір. А може, й не народиться, а буде просто хороший і просто касовий фільм.

Дрібниці первинні, а нас вчили, що прекрасне народжується з глобальної, як велич нашої справи, ідеї... А от Роднянський каже, що коли він викладає все вищенаписане студентам Київського театрального інституту, ті жахаються: «А де ж мистецтво?!»

Олександр не без підстав побоюється, що для них мистецтва вже не буде. Принаймні, зараз його вже немає — «редакторське» кіно, в якому адміністративна вказівка визначала «художнє», «малохудожнє» і «не художнє зовсім», себе вичерпало. На кіностудії імені Довженка держава не фінансує на сьогодні жодної картини.

Продюсер Роднянський підтримав деякі фільми, що котилися разом з економікою до прірви фінансової катастрофи. Так, стрічку Сергія Маслобойщикова «Співачка Жозефіна і мишачий народ», котрій тепер пророкують велике майбутнє і мало не каннські лаври, знято тут разом з німецькою фірмою «Innovafilm»; продюсер — Олександр Роднянський. Картину Валентини Руденко «Гагарін, я вас кохала!»зроблено ТТ «Контакт» Союзу кінематографістів України разом з німецькою телекомпанією ZDF; продюсер — Олександр Роднянський. Режисери кажуть, що хотіли б продовжити список.

Якщо вчора літератори пішли до політики, то сьогоднішній відхід режисерів до економіки (зважте, з приставкою «кіно») не можна назвати неприродним. Дбають, звичайно, за себе, але й за кіно теж. Бо воно, це «з усіх мистецтв для нас найважливіше», має бути, як і людина, більшим за свою долю. Шароварної долі ярмаркового блазня, виштовханого через нестачу коштів на пенсію. Або — менше за свою, якщо можна так висловитися, кінематографічність.

Костянтин КИРИЛОВ.

На знімку: продюсер Олександр Роднянський.

У світ!

«Джерело» для освітян

У Херсоні вийшов перший номер газети херсонських освітян «Джерело». На 16-ти сторінках формату А-4 розмістилися різноманітні матеріали про будні шкільних колективів, досвід педагогічної праці, проблеми на освітянській ниві. Юні літератори виставили на суд читачів свої твори на сторінці «Джерельце», а інша полоса присвячена побутовим питанням і називається «Біля домашнього вогнища». Редакція планує зробити провідною темою соціальний захист педагогів.

Засновник газети — управління освіти облдержадміністрації. Видавець — фірма «Персей», яка до того ж готується видавати підручники для шкіл.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсон.

Чоловічі сорочки для американців

Знай наших!

Володимир-Волинське виробничо-торгове підприємство «Луга» — одне з найбільших в західному регіоні України. Щороку в цехах цього підприємства шиють півтора мільйона штук сорочок. В цьому році, як сказала директор «Луги» Віра Хомюк, буде пошито на 500 тисяч штук більше. Причому — 30—35 нових моделей. Цікаво, що підприємство, не дивлячись на нинішню економічну скруту, зуміло вийти на міжнародний ринок. Так, в минулому році на замовлення словацької фірми «Зарніца» було пошито сто тисяч сорочок, успішно проданих в Німеччині. Зараз колектив підприємства виконує замовлення американської фірми «Капітал Меркурі». З американських тканин для американських чоловіків українські жінки пошиють в цьому році 750 тисяч штук елегантних сорочок.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Футбол

Три м'ячі і «Вольво» для Валентини

Чемпіонат країни з футболу. Вища ліга. 22 тур.

«Шахтар» — «Волинь». 3:1/2:1. Суддя Тютюн (Фастів). 4800 глядачів. Голи: Ателькін, 2(1:0), Ателькін, 10(2:0), Мозолюк, 33 (2:1), Матвєєв, 85 (3:1).

«Буковина» —«Зоря-МАЛС». 0:0. Мартинюк (Дніпропетровськ). 2000.

«Темп» — «Нива» Вц. 3:0 (2:0). Бабич (Ужгород). 10000. Ралюченко, 4 (1:0), Деревинський, 38 (2:0), Скаченко, 85, з пенальті (3:0).

«Верес» —«Торпедо». 1:0 (1:0). Грималюк (Косів). 8000. В. Червоний, 45 (1:0).

«Динамо» — «Кривбас». 3:0 (0:0). Горожанкін (Кіровоград). 6000. Топчієв, 60 (1:0), Леоненко, 78 (2:0), Леоненко, 90 (3:0). На 53-й і 68-й хвилинах Призетко і Леоненко не реалізували пенальті.

«Металіст» — «Чорноморець». 1:2 (1:0). Панчик (Сімферополь). 4000. Колесник, 36 (1:0), Єремеєв, 65 (1:1), Парахневич, 67 (1:2).

«Металург» — «Нива» Тр. 1:2 (0:1). Онуфер (Ужгород). 5500. Шумський, 26 (0:1), Скрипник, 62, з пенальті (1:1), Мочуляк, 82(1:2).

«Дніпро» — «Таврія». 2:0 (1:0). Дердо (Іллічівськ). 5000. Михайленко, 8 (1:0), Михайленко, 58 (2:0).

«Карпати» — «Кремінь». 1:0 (0:0). Безрук (Луганськ). 11000. Валенко, 60 (1:0).

	В	Н	П	М	О
Динамо	16	6	0	44-17	38
Шахтар	13	5	4	41-21	31
Чорноморець	13	5	4	35-18	31
Дніпро	12	4	6	36-21	28
Карпати	11	6	5	23-16	28
Нива Тр.	9	6	7	28-16	24
Верес	7	10	5	23-18	24
Темп	8	7	7	22-19	23
Торпедо	8	7	7	19-21	23
Кривбас	8	6	8	17-17	22
Таврія	7	7	8	27-23	21
Нива Вц.	7	6	9	22-28	20
Волинь	6	8	8	18-19	20
Зоря-МАЛС	5	4	13	14-32	14
Кремінь	4	5	13	13-27	13
Буковина	4	5	13	14-29	13
Металіст	3	6	13	12-42	12
Металург	3	5	14	12-36	11

Бомбардири: Леоненко («Динамо») — 13 м'ячів, Гусейнов («Чорноморець») — 12, Матвєєв («Шахтар») — 11.

Тур вийшов досить результативним. Але міг мати ще більші показники в цій графі, якби були реалізовані два пенальті в Києві. А Віктор Леоненко міг би очолювати суперечку бомбардирів з чотирнадцятьма м'ячами. Однак...

Важко було повірити, спостерігаючи за першим таймом поєдинку в столиці, що все завершиться відчутною поразкою гостей. Криворіжці протягом перших 45 хвилин практично ні в чому не поступалися господарям. Більше того, вони часто атакували. Причому досить небезпечно. І, як правило, найактивнішим був центрфорвард Ігор Ниченко — технічний, чіпкий, настирливий блондин.

Але в другому таймі все раптом змінилося. Гравці з Кривого Рога були вже не такими активними. І тільки їхній воротар Валерій Воробйов зіграв блискуче. Парирувати два пенальті в одній зустрічі, погодьтеся, вдається не кожному. Не звинуватиш голкіпера і в пропущених м'ячах. Леоненко і Топчієв забили ефектно головою. Такі удари, як кажуть, з розряду тих, що не беруться. А на останніх секундах кияни відмінно розіграли вільний удар у штрафному майданчику гостей.

Приємна подія сталася в перерві цього матчу. Президент фонду допомоги спортсменам-ветеранам імені видатного українського тренера Арама Васильовича Ялтиряна — заслужений тренер України Борис Савлохов — вручив автомобіль «Вольво» біатлоністці Валентині Цербе, яка здобула першу в історії нашої незалежної держави олімпійську відзнаку — бронзову медаль. Щаслива дівчина прямо зі стадіону вирушила на червоному лімузині до своїх Прилук.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Хочете — вірте, хочете — ні

КАЛЕНДАР З НЕБА

У московському рекламно-інформаційному агентстві «Новости» 5-тисячним тиражем щойно вийшов перекидний настінний календар на 1994—2000 роки, автор якого — працівник сумської науково-виробничої фірми «Атон» Валентина Криминська. Це видання серед йому подібних унікальне як за оформленням, так і за змістом, незвичайні художні сюжети до кожного місяця року «продиктовані» Валентині Павлівні по «космічних каналах зв'язку» і несуть у собі певні види біоенергетики. Повісивши календар на східній стіні помешкання, треба, як сказано в анотації, двічі на день по 5—7 хвилин зосереджено споглядати кольорові зображення — це розвиває тривогу і пригніченість, зміцнює духовні сили та волю.

Можна як завгодно ставитися до того, що демонструє В.Криминська, але відмахнутися від фактів неможливо. А факти такі, що за короткий час, відколи відчула здатність спілкуватися з космосом, вона одержала і записала силу-силенну різноманітної (текстової, цифрової, графічної) інформації науково-технічного та гуманітарного характеру. Обробка й аналіз цих послань, вважає директор фірми, випускник Московського вищого технічного училища імені Баумана Володимир Абрамян, обіцяє чимало відкриттів загальнолюдського значення.

Окрім хисту до малювання, контактантові даний також дар поетичний. Уже майже готові зібрання віршів, продиктованих Валентині Петрівні «звідти». Їх фірма «Атон» також має намір опублікувати.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

Коло може замкнутися на п'ятому році

Так у нас уже склалося нині, що без державної підтримки усім важко. Усі просять грошей в уряду. А їх у того катма. Проте випадок, про який йдеться, — особливий.

Минулого тижня відбулася прес-конференція, присвячена четвертій річниці благородної акції — безплатного лікування на Кубі українських дітей, що постраждали під час Чорнобильської катастрофи. Участь у цій прес-конференції взяли посол Куби в Україні Діохенес Ернандес Асторга, президент Українського благодійного фонду допомоги дітям Чорнобиля Олександр Божко, представники Міністерства охорони здоров'я України, батьки дітей, …их лікували кубинські меди-

Як повідомив присутнім О.Божко, від початку програми лікування та оздоровлення на Кубі побували 12 тисяч дітей з нашої держави. З якими результатами? Українські лікарі, котрі виступили перед журналістами, дали найвищу оцінку роботі кубинських колег. Дуже емоційні були слова матерів та батьків, адже саме на Кубі їхнім дітям врятували найдорожче — життя. І фахівці, і батьки спростували твердження деяких засобів масової інформації та службових осіб, мовляв, везти маленьких «чорнобилян» на Кубу дорого й неефективно. Та й координаційна рада Міністерства охорони здоров'я нашої країни нещодавно висловилася за те, що слід і надалі лікувати на Кубі тих малих пацієнтів, яких у

Проблеми

себе лікувати не можемо. При цьому висловилася проти оздоровлення на карибському острові тих, у кого не надто тяжкі захворювання. Мотивування не нове — дорого! Хоча О.Божко навів на прес-конференції цікаві цифри. За відпочинок однієї дитини без медичних заходів протягом 24 днів, наприклад, славнозвісний «Артек» вимагає 480 американських доларів або купони за комерційним курсом. Перевезення однієї дитини на Кубу і назад коштує 500 доларів. А саме 45-денне перебування — безплатне. Нескладні арифметичні підрахунки засвідчують: оздоровлення дітей на карибському острові вдвічі дешевше. Втім, то вже інша історія...

А нині продовження програми — під загрозою. Насамперед це стосується хворих дітей-сиріт та дітей з малозабезпечених родин. Тих, хто не має ні грошей, ні спонсорів. Хоча Куба, за словами пана Д.Ернандеса Асторги, готова щороку приймати 10 тисяч маленьких українських громадян. Проблема — у фінансуванні авіаперевезень, про яку писав «ГУ». Уже й уряд України доручив Мінчорнобилю допомогти фінансово, вже й чергову групу з 80 хворих, підкреслюю — справді хворих дітей, відібрано з участю кубинських лікарів і спеціалістів МОЗ України. Проте чи вилетять вони, важко сказати. У Мінчорнобилі й досі думають, а чи варто давати гроші. Тож на п'ятому році надання Кубою благородної допомоги українським дітям може закінчитися. Тобто коло замкнеться. Не хотілося б.

Ігор ГРУШКО.

Приватизація

Землю — селянам, а заводи — робітникам

Спочатку була запальна промова колишнього прем'єра в парламенті про потребу в якнайшвидшій приватизації землі. Депутати, в свою чергу, після нетривалих, але продуктивних дебатів ухвалили відповідний закон, згідно з яким землю безвідплатно передавали селянам на довгі віки. Постанову уряду було схвалено ранньої …і 1990 року, через два місяці після приходу до влади …ократичних сил. До зими підготовчу роботу було завершено, й комісія з поділу землі розпочала реалізацію цієї історичної місії.

Сама акція була така демократична, що голосів проти практично не було чути. А паралельно велася рекламно-пропагандистська кампанія. Одне слово, до весни наступного року Вірменія відрапортувала про по… цілої армії фермерів-власників. За кількістю останніх на душу населення республіка міцно посідає перше місце серед «колишніх» з обмеженими земельними ресурсами. Селяни не залишилися в накладі, але в основу земельного поділу було закладено принцип — кожній дитині по свитині. Все було зроблено на одному подиху, крім одного: забули спитати селян — чи хочуть вони бути власниками.

Сьогодні, через кілька років, довкола приватизації багато суперечок. Щодо її потреби мало в кого сумніву. Життя стрімко змінювалося. Колгоспи, не кажучи вже про радгоспи, були приречені. Однак, хоч би які добрі цілі мала на меті, майже все залежить від їхньої продуманості й ефективності механізму впровадження.

Насамперед не було враховано психологічного чинника, а саме підготовленості селян відразу стати фермерами. Подруге, приватизація — це не тільки поділ землі, а й велике коло питань агропромислового комплексу, що потребують всебічного підходу. І щодо цього у Вірменії припустилися серйозної помилки. Землю повернули, а знаряддя праці, технічна база, хімічні добрива, іригаційні споруди, переробна промисловість тощо залишалися в руках відомств. Селяни зіткнулися з безліччю проблем, що виявилися їм не під силу. Монополісти підвищували ціни на послуги, селяни просили кредитів, банки їм відмовляли. Інфраструктура довкола фермерів продовжувала функціонувати за старими законами. І якщо селяни благодатної Араратської долини — житниці Вірменії — якось викручувалися, давалася взнаки близькість до столиці, то природна кмітливість не врятувала їх у передгірних і особливо в гірських районах. Ситуацію не виправила й спішна приватизація сільськогосподарської техніки. Механізатори, котрі одержали безплатно свої машини, стали мало не найшанованішими людьми на селі. Але не більше того, бо не вистачало пального...

Під новий 1991 рік і в наступні місяці Єреван і його передмістя нагадували величезний м'ясний базар. Через брак комбікормів розпочали масовий забій дрібної і великої рогатої худоби. Різко впали ціни на м'ясо. Уряд доклав великих зусиль, щоб налагодити централізовані поставки і врятувати худобу, що залишилася.

Мені пощастило познайомитися зі співвітчизником із США Левоном Гаряном — радником трьох президентів, одним з активних учасників процесу приватизації в усіх країнах колишнього соцтабору. Він попереджав: ні в якому разі не приватизувати рентабельні господарства, на першому етапі повернути селянам лише нерентабельні, відсталі колгоспи й радгоспи зі всією локальною інфраструктурою, відкрити агробанк і багато чого іншого, що, на превеликий жаль, не було взято до уваги урядом країни.

До голоду справа не дійшла, хоча елементи біологічного голоду виявляються й досі через соціальне зубожіння народу, що посилюється щонайжорсткішою блокадою з боку Азербайджану, війною в Карабасі, нестабільністю у 13 прикордонних з Азербайджаном районах, де сільське господарство практично паралізоване. І, звичайно ж, через не менш жорстку енергетичну кризу. Селяни і тепер готові у два-три рази знизити ціни на сільгосппродукцію, якщо впадуть ціни на бензин і дизпальне.

(Далі буде).

Вігеи САРКИСЯН.

Єреван.

А як у них!

СЕКТИ ЗАБОРОНЕНО ЗАКОНОМ

Болгарський парламент прийняв поправки до Закону про особу та сім'ю, згідно з якими протягом трьох місяців усі секти в країні повинні перереєструватися. «Ці зміни не порушують права людини сповідувати якусь віру», — заявила депутат Єлена Поптодорова, член парламентської комісії з віросповідання.

Громадськість схвально зустріла ці поправки. Останнім часом болгари активно протидіють всіляким сектам та західним місіонерам, які відривають підлітків від традиційної в країні православної віри. Особливо активна секта «Слово життя» та інші, які утримуються за рахунок покровителів на Заході.

Депутати вважають, що в процесі перереєстрації діяльність багатьох сект буде заборонено. Але чи повернуться люди в лоно православної церкви, яку після розколу вже два роки лихоманить?

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

Софія.

Фотофакт

Найменшу у світі скрипку, довжина якої тільки 37 міліметрів, продано на міжнародному аукціоні Сотбі в Лондоні за меншу суму, ніж передбачали організатори. Цю мініатюру швейцарського майстра Корнеля Шнайдера спочатку було оцінено в 4 тисячі 100 доларів, але вдалося продати її тільки за 1 тисячу 700 доларів.

На знімку: найменша у світі «граюча» скрипка.

Фото АП—ІТАР—ТАРС.

Перспективи

БІЗНЕСМЕНАМ БУДЕ ЧИМ ЗАЙНЯТИСЯ

«Чорноморське економічне співробітництво (ЧЕС) посідає важливе місце в зовнішній політиці та економічних відносинах Туреччини», — заявив міністр закордонних справ Туреччини К.Четін на зустрічі з бізнесменами країни.

Наш приватний сектор, сказав міністр, має відігравати активну роль у розвитку ЧЕС, бо є його основним елементом. За півтора року від дня створення цієї організації зроблено чимало: створено міжнародний секретаріат, раду, координаційний центр економічних і статистичних даних ЧЕС. Зараз робляться спроби щодо утворення банку торгівлі й розвитку організації. Процес створення структур ЧЕС завершено. Тепер справа за конкретними діями, розробкою проектів, їх здійсненням, розширенням торговельних і промислових можливостей. Це обов'язок приватного сектора.

Регіон потребує розвитку стійкої інфраструктури, будівництва портів, аеродромів, доріг, трубопроводів, гребель, створення енергомережі, встановлення надійного зв'язку. Підприємці мають узятися за справу й проявити динамізм. Участь у таких проектах забезпечить великі ділові можливості турецьким бізнесменам.

ІТАР-ТАРС.

Продиктовано в номер

Миротворці прибудуть з Мінська

Посередником у врегулюванні карабаського конфлікту на травневій зустрічі голів парламентів Азербайджану й Вірменії в Бішкеці буде Білорусь. У переговорах візьме участь Голова білоруської Верховної Ради М.Гриб. Про це стало відомо після зустрічі з миротворчою групою Міжпарламентської асамблеї СНД. Миротворці вже відвідали Єреван, Баку й Нагірний Карабах, де зустрічалися з майбутніми учасниками чергового раунда миротворчого процесу.

Дають зазирнути, впускати не поспішають

Прохання про повноправне членство в Європейському Союзі офіційно передала до розгляду в керівних структурах ЄС Угорщина. За цим плановано контакти між ЄС та угорським урядом про виконання низки економічних і соціальних вимог, необхідних для вступу до Союзу згідно з Маастрихтськими угодами.

Нафтою й газом «гасити» борги

З дводенним робочим візитом у Москві перебуває прем'єр-міністр Чеської Республіки В.Клаус. Він мав зустрічі з Президентом РФ Б.Єльциним та російським прем'єром В.Черномирдіним. Головна мета поїздки глави чеського уряду — прискорити розв'язання спільних економічних проблем. Зокрема, обговорювалась ідея сплачування російською стороною боргу Чехії у розмірі 3 мільярди доларів поставками продукції з Росії — насамперед, нафти й газу.

На ізоляцію не схоже

У поїздку по п'яти країнах Латинської Америки вирушив міністр закордонних справ Куби Р.Робайна. Водночас його заступник Н.Родрігес зустрівся в Багдаді з прем'єр-міністром Іраку Т.Азизом. Сторони обговорили перспективи зміцнення економічного співробітництва двох країн.

Великі проблеми маленького острова

Невдало закінчилися дводенні спроби спеціального координатора держдепартаменту США по Кіпру Р.Лема вивести з глухого кута переговори про об'єднання двох громад на острові. Метою візиту американського посланця було переконати греко-кіпрську і турецько-кіпрську громади в необхідності проведення конференції довір'я, запропонованої ООН. Проте місцевий турецький лідер Р.Денкташ відкинув таку ідею як односторонню. Він заявив, що поступу на переговорах можна досягти тільки після визнання «Турецької Республіки Північного Кіпру». На сьогодні лише Туреччина визнала «ТРПК».

Ядерна програма не для торгів

Пакистан не піде на компроміс у проведенні власної ядерної програми заради отримання від США нової партії винищувачів — бомбардувальників Ф-16, заявив на початку свого офіційного візиту до Вашингтона начальник штабу пакистанської армії генерал А.Вахід. «Наша ядерна програма не може стати предметом торгів», — додав генерал. Попередні американо-пакистанські консультації на різних рівнях уже засвідчили, що інспекція ядерних центрів Пакистану — це найскладніше. Ісламабадська адміністрація досі відмовлялася відкрити свої ядерні об'єкти, водночас висловлювала готовність приєднатися до інших пропозицій США щодо нерозповсюдження ядерної зброї.

За повідомленнями наших власних кореспондентів і зарубіжних інформагентств.

Урочистості на Поділлі

4 квітня 1944 року в результаті Проскурівсько-Чернівецької операції Кам'янець-Подільська, нині Хмельницька, область була повністю очищена від фашистів. Воля подолянам обійшлася дорогою ціною. За наш край поклали життя майже 30 тисяч воїнів, 113,5 тисячі хмельничан не повернулися з війни, за час окупації фашисти розстріляли й умертвили 478 тисяч мирних громадян та військовополонених, вивезли до Німеччини 117 тисяч юнаків та дівчат, долю білоруської Хатині поділили 28 населених пунктів.

Не стираються з пам'яті людей героїчні сторінки Великої Вітчизняної. От і нинішнього року кожне подільське село, кожен населений пункт області вшановує пам'ять воїнів-визволителів, земляків- фронтовиків, партизанів і підпільників, низько схиляється в скорботі перед братськими могилами. Першими в області почали відзначати 50-річчя визволення України жителі Понінки. За ними — Полонного, Шепетівки, Славути, Ізяслава, Білогір'я.

У ході підготовки до 50-річчя святкування визволення краю в області проводилися різноманітні огляди, конкурси, мітинги-реквієми, численні зустрічі з фронтовиками тощо. Керівники державних адміністрацій, міськвиконкомів і сільрад, підприємств і установ, спілок і банків, комерційних структур і громадських організацій не тільки вшановували учасників війни, а й надавали їм матеріальну допомогу, на яку було витрачено мільярди карбованців.

Фіналом відзначення 50-річчя визволення області стали святкові заходи у Хмельницькому, що відбулися минулих суботи і неділі. На святкування до колишнього Проскурова приїхали воїни I Українського фронту з Росії, Білорусі, Молдови, делегації від багатьох обласних центрів України. З цією славною датою подолян привітав Президент України Леонід Кравчук.

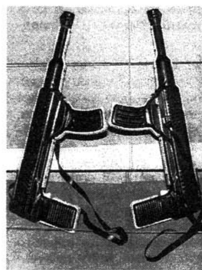
Сьогодні естафету 50-річчя визволення Поділля прийняла Тернопільщина.

Михайло КУРАЖИНСЬКИЙ.

АРМІЯ РОЗЗБРОЮЄТЬСЯ. ПОДОЛЯНИ... ОЗБРОЮЮТЬСЯ

Як відомо, найбільші запаси ядерного арсеналу заховані в пускових шахтах на Поділлі. Варто додати, що на кожну нашу пускову установку з ядерних держав Заходу націлено не менш як п'ять. І якби, боронь Боже, зчинився ядерний конфлікт, від подільського родючого чорнозему не залишилося б і сліду. У кращому разі на місці Поділля з'явилося б море.

Та, як кажуть у народі, є Бог на небі. Керівники трьох держав знайшли спільну мову про скорочення стратегічних ядерних озброєнь в Україні. І подолянам, які й по сьогодні не знають, яка саме була загроза їхнім життям від цього арсеналу, стане спокійніше жити. За конфіденційними даними, Вінницька ракетна дивізія стратегічного призначення отримала наказ на зниження боєготовності своїх полків, ведеться копітка робота зі зняття з бойового чергування і вивезення за межі України ядерних боєголовок і пускових установок. Щоправда, новий командир Хмельницької ракетної дивізії полковник Швець, котрий

вперше розпочав ядерне роззброєння України ще в Первомайську на посаді заступника командира дивізії, відмовився дати «Голосу України» інформацію про підготовчу роботу в Хмельницькому гарнізоні. Очевидно, як і торік, перша інформація з'явиться не у вітчизняних засобах масової інформації, а в закордонних. Та що поробиш, інформація — це теж валюта. Та хоч би як там було, а факт залишається фактом: стратегічне роззброєння на Україні розпочалося. І від задоволення адміністрація США удвічі збільшила нам фінансові компенсації.

Тим часом у Вінниці за активного сприяння президента асоціації «Форт» Міністерства внутрішніх справ України Віктора Писаренка відкрито магазин «Арсенал», де вперше в Україні офіційно представлено для продажу гладкоствольні та нарізні рушниці, загальновідомі «чезети», карабіни. Більше того, магазин, що відкрито як СП з двома чеськими заводами з Брно, пропонуватиме подолянам навіть автомати під малокаліберний патрон «магнум».

На новину у Вінниці різні погляди. Скажімо, голова міськвиконкому Дмитро Дворкіс із задоволенням узяв особисту участь у відкритті цього своєрідного комерційного центру. Іншої думки начальник обласного управління внутрішніх справ генерал-лейтенант Віктор Тяжлов. Він вважає, що нові демократичні процеси у нас на свідомість громадян ще не вплинули так, щоб можна було вільно пропагувати зброю.

Михайло ВАСИЛАШКО.

«І люблю, і сміюсь, і печалюсь...»

Так називатиметься повнометражний художньо-документальний фільм кіностудії імені О.Довженка, який незабаром вийде на екрани кінотеатрів України (головний режисер і автор сценарію Володимир Артеменко). Присвячений він знаменитій співачці, лауреатові Держпремії ім.Т.Г.Шевченка, народній артистці Раїсі Кириченко. Кіноглядач узнає про дитинство, творчий шлях на велику сцену, життєві будні берегині народного таланту.

На знімку: головний режисер і постановник фільму Володимир Артеменко та Раїса Кириченко на заключних зйомках названого кінофільму.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА. (Укрінформ).

Культура

ХТО СПІВАЄ, ТОГО ЗНАЮТЬ

Концертно-хорове життя Києва — одна з характерностей музичної історії України. Тут перепліталися і протидіяли співацькі стилі Ренесансу, що прагнув зближення з музичною культурою Заходу, українського бароко з його бурхливим проривом народної стихії в сферу високих форм музичного професіоналізму. Тут був оплот і хорового консерватизму, який культивував канонізований спів Києво-Печерської Лаври, і класицизм, який несла просвітительська діяльність хору Київської академії. Тут відбувалося відродження співацького менталітету у 20-ті роки і спекуляція на ньому — у 30-ті. Уся ця своєрідність художніх напрямів буквально сконцентрована в нашому сьогоденні. І якщо не було б у нас тепер визнаних авторитетів, здатних переконливо розкривати сторінки історії української хорової культури, тримати рівновагу, то, хто знає, в які чергові крайності завели б нас події.

Одним з таких авторитетів є Українська державна академічна хорова капела «Думка». Вона задає тон, вказує напрями, утверджує критерії та принципи концертно-хорової діяльності. Ось чому музична громадськість Києва так зацікавлена виступами уславленого колективу.

Один з концертів у Будинку актора був присвячений виконанню духовного твору великої форми для хору з фортепіано сучасного французького композитора Іва Кляуе «Фрази і парафрази про Генезис». Усе в цій прем'єрі було нове — від вельми елітного зібрання слухачів, спеціального акустично облаштованого приміщення до незвичайного складу капели та й мови самої музики. Аудиторії було запропоновано якісно новий стиль спілкування з хоровим мистецтвом. Камерні засоби оформлення музичного дійства створювали справжній комфорт сприймання. Задум досить сміливий, адже в недалекому минулому все це назвали б порожньою салонною вигадкою. Але в даному разі це обумовлювалося музикою.

За тоном висловлення твір, я сказав би, суто французький. Барви хорової звучності для нас незвичні. Можливо, це той відомий імпресіонізм у хоровому варіанті. Але, скоріше, це з природи джазового музикування, «законспірованого» нормами класичної школи композиції. Зрештою, джазовий елемент особливо простежується в стихії твору. Він поданий досить елегантно та ненав'язливо.

Проте, усе позитивне в творі залежить й від виконавства також. Тому слід сказати вдячні слова на адресу артистів хорового ансамблю та його керівника, народного артиста України Євгена Савчука. За порівняно короткий час вони оволоділи новим для практики хорового співу композиторським письмом, призвичаїлися до цієї манери мислення і передали своє власне відчуття. Тільки талановитим під силу долати такі бар'єри. Чудово звучали і хорові унісони, виразно інтонувалися терпкі мелодичні звороти, у злагодженому ансамблі сполучалися багатоголосі співзвуччя. Слухачі ще раз мали змогу переконатися в тому, що Є.Савчук володіє надзвичайним даром вживатися в музику, доносити ідею твору. А головне, під конкретний твір, програму, жанр, стиль він безпомилково добирає методику засвоєння, місце виконання, зацікавлену аудиторію тощо. Одне слово, це приклад нового підходу до концертно-хорової діяльності.

Анатолій ЛАЩЕНКО.

Соціальний зріз

Одне одного менше

Марш Мендельсона грали чернівецькі музиканти в Палаці урочистих подій на честь срібного весілля подружжя Мигалюків — Ніни Василівни та В'ячеслава Васильовича.

Разом із щасливими батьками йшло їхніх десять радостей — Ростислав, Руслан, Розалія, Романа, Росіта, Радимила, Роксолана, Рената, Радомир, Родіон. Те, що всі дитячі імена починаються на букву «Р», не випадковість. Ніна Василівна та В'ячеслав Васильович мають чітке тлумачення свого принципу: з цієї літери починається слово «РАДІСТЬ», а діти й радість — майже синоніми.

Із срібним весіллям подружню пару вітали близькі, рідні, представники влади. Не міг обійти цю подію і чернівецький корпункт «Голосу України», бо спрацювала цехова солідарність — адже батько цих десяти радостей В'ячеслав Мигалюк — журналіст за фахом і покликанням. Близько двох десятиліть працює він на обласному радіомовленні. Фермери Буковини обрали його головою своєї асоціації, хоча журналіст не має ні фільварку, ні шматка землі. Але він виступає їхнім заступником, і тому приватні землевласники дали йому в руки керівного пернача. Причому вже другий рік поспіль.

Та певну причетність до фермерів пан В'ячеслав все-таки має. Кілька років тому він взяв в оренду кафе «Літо» й почав заробляти «дітям на молоко». А згодом до сімейного бізнесу долучилися і його чада. Кожен у цьому закладі знає своє місце — навіть наймен-шенький Родіончик, який від горшка три вершка.

Праця і батьківська педагогіка, заснована на добрі, повазі до старших, любові до рідної землі, роблять диво — ці діти вилітають у світ зі свого родинного гнізд'я мудрими, талановитими, співчутливими.

Мигалюки не просять грошей у держави, хоча мають на це законну підставу — купа дітей! Вони сповідують інший принцип: порятунок — у наших руках.

Особливий авторитет у дітей — їхня мама, ласкава, добра, справедлива. В її становищі можна було триматися господи, ходити в фартушку домогосподарки. Але то була б не Ніна. Вона обіймає посаду консультанта облдержадміністрації з питань захисту жінок, проблем сім'ї та материнства. Та ще й знаходить час для роботи над дисертацією. Об'єкт її науково-педагогічних досліджень — власна сім'я.

Найпереконливішим епізодом срібного весілля був імпровізований концерт дітей, підготовлений для батьків. Вони заспівали своїми ангельськими голосами під акомпанемент бандур з такою щирістю і снагою, що присутні в залі не втрималися від сліз. А потім, мов бджоли стільник, хлопчики й дівчатка обліпили маму й тата, засипали їх квітами.

Дорогою додому їм зустрілася молода пара, яка щойно зареєструвала шлюб. Ніна Василівна та В'ячеслав Васильович привітали наречених. І показали на своїх дітей: «Бажаємо й вам стільки...»

Обличчями молодих майнула посмішка. Мені здалося — з іронічним відтінком.

Лунав марш Мендельсона. Усі оглядалися на сім'ю Мигалюків — чернівецьких диваків, які зважилися на десять радостей у наш далеко не веселий час.

Василь БАБУХ.

АГРАРНО-ВИРОБНИЧЕ ОБ'ЄДНАННЯ ГОРОДИЩЕЦУКОР

ЦУКОР
СПИРТ-РЕКТИФІКАТ ВИЩОГО ОЧИЩЕННЯ

Адреса:
м. Городище, Черкаської обл.,
вул. Театральна, буд. 5
Поштовий індекс 258530

Наші телефони:
м. Городище код (04734)
2-03-91 / 2-03-92 / 2-03-93
м. Київ 229-88-27 / 229-64-94

"КОРОТКИЕ ДЕНЬГИ"–

Днепропетровский коммерческий банк "Приватбанк" предлагает межбанковское сотрудничество в области краткосрочного кредитования. "Приватбанк" открывает **БАНКУ - КРЕДИТОРУ** депозитный счет для размещения временно свободных средств. Минимальная сумма - **0,5 млрд. крб.**, срок размещения - **3 дня** и более. Проценты начисляются ежедневно из расчета **250%** годовых и перечисляются **БАНКУ - КРЕДИТОРУ** по первому требованию. Допускаются свободные изменения остатка средств по депозитному счету.

ВАШИ ДЕНЬГИ И НАШИ ПРОЦЕНТЫ - ОБЩИЙ УСПЕХ В МИРЕ БИЗНЕСА!

Звоните в Днепропетровск: (0562) 78-21-59
78-11-28
факс: (0562) 78-11-24
78-24-44

PAREX BANK

Мы ближе, чем Швейцария!

- ОТКРЫТИЕ И ВЕДЕНИЕ СЧЕТОВ ТЕЛ. 221649
- МОМЕНТАЛЬНЫЕ МЕЖДУНАРОДНЫЕ ПЕРЕВОДЫ В ЛЮБОЙ ВАЛЮТЕ ТЕЛ. 225276
- КОНВЕРТАЦИЯ И ОБНАЛИЧИВАНИЕ ЛЮБЫХ ВАЛЮТ ТЕЛ. 321341
- ПОКУПКА И ПРОДАЖА ВАЛЮТЫ ЗА УКРАИНСКИЕ КАРБОВАНЦЫ, КАЗАХСКИЕ ТЕНЬГЕ И БЕЛОРУССКИЕ РУБЕЛИ ТЕЛ. 281483
- ЛЮБЫЕ ОПЕРАЦИИ С ЗОЛОТОМ ТЕЛ. 273776
- КОДИРОВАННЫЕ СЧЕТА (ВОЗМОЖНО УПРАВЛЕНИЕ ПО ФАКСУ) ТЕЛ. 331970
- ДОСТАВКА НАЛИЧНОЙ ВАЛЮТЫ ТЕЛ. 223378

Главный офис : ул. Смилшу 3, Рига LV-1522, Латвия
Тел.: (013 2) 331970, 222291 Факс: (013 2) 215201
Телекс 161207 PAREX SU

Предприятие реализует:
БЕНЗИН А-76
партиями от 5 т,
ДИЗЕЛЬНОЕ ТОПЛИВО
партиями от 500 т.
Тел.: 417-22-27, 417-31-83.

МП «ПРОМОБОРУДОВАНИЕ»
реализует:

комплекты газосварщика, газорезчика (на пропане и ацетилене);
комплекты эл. сварщика (включая щиток, держатели, кабель);
ацетиленовые генераторы и сварочные трансформаторы;
шлифкруги обрезные.
Поставка со складов Киева и Львова.
Тел. (044) 294-18-72 с 9-00 до 17-00.
Факс (044) 268-75-27.

Організація реалізує із складу в Києві:

— автозаправні блок-пункти місткістю 8 куб. м (контейнерні заправки);
— переносні чорно-білі телевізори «Славутич» 34ТБ412Д;
— мастильнороздавальні колонки;
— автозаправники місткістю 4,5 куб. м з роздавальним механізмом на базі ЗІЛ-131.

Наші телефони в Києві: (044) 212-48-03, 224-41-55.

Сообщаем, что подписка на акции АО «Оттон», АО «Овертон», АО «Скиф» будет производиться со 2 по 12 апреля 1994 г. по адресу: г. Харьков, Сокольники, 3.

Шановні акціонери АБ «АЖІО»!

Правління банку повідомляє, що річні збори акціонерів АБ «АЖІО» відбудуться 29 квітня 1994 року о 17 годині в місті Києві за адресою: вул. Метрологічна, 14-Б.

На розгляд акціонерів пропонується слідуючий порядок денний:

1. Звіт Правління банку "Про результати роботи АБ «АЖІО» за 1993 рік".
2. Звіт ревізійної комісії банку.
3. Затвердження підсумків роботи банку за 1993 рік.
4. Різне.

Акціонери повинні мати при собі:
1) запрошення;
2) паспорт або посвідчення особи;
3) для представників підприємств та організацій - довіреність.
Довідки по телефону 244-33-09.

Арбитражным судом Донецкой области возбуждено дело № 185/5-21 от 23 декабря 1993 года о банкротстве малого предприятия «АГВ-Дебют» (юридический адрес: 343870, г.Ясиноватая Донецкой области, ул.Некрасова, 17; банковские реквизиты: расчетный счет 468422 в Промстройбанке г.Ясиноватая МФО 334420).

Арбитражный суд принимает заявления кредиторов и возможных санаторов в течение месяца со дня публикации по адресу: 340105, г.Донецк-105, бульвар Пушкина, 34.

Открытое акционерное общество «Авдеевский коксохимический завод».

Фирма СПОНСОР Лтд предлагает:

высокорентабельное оборудование:
— линии для фермеров по переработке молока, производительность — 0,5... 1 тн;
получаемая продукция — масло, сливки, творог, сыр, сметана;
окупаемость — несколько месяцев.
Работы «под ключ». Возможна организация совместного производства. Поставки другого оборудования для переработки с/х продукции, общепита (мини-пекарни, крупорушки с полным циклом, коптилки по оригинальной технологии, фризеры для мягкого мороженого, а также оборудование для изготовления кирпича).

254205, Киев, а/я 311/3.
Тел.: (044) 411-82-61, 411-76-55.

На початок нинішнього року 2,5 мільйона громадян України приватизували земельні ділянки. Це — близько 20 відсотків загальної кількості наших співвітчизників, які мають право на приватизацію.

Нам десятиліттями втовкмачували, що бути власником ганебно, що лише в комуні наше щастя. У недалекому минулому тих, хто, обливаючись потом, трудився на власній землі, називали не інакше як куркулями і кидали до в'язниць. Та, на щастя, змінилися часи, як і ставлення до землі. Тепер нас закликають до приватизації. Здавалося б, нині на її шляху не повинно виникати якихось істотних перешкод, але, судячи з тих листів, що надходять на адресу редакції, приватизація, образно кажучи, їде волами. Подекуди на місцях зволікають із розглядом заяв, почасти відповідальні особи не хочуть вирішувати найелементарніші питання, змушуючи тим самим людей шукати захисту в столиці. На це, зокрема, вказують П. Бородайкевич з Олешева, що на Івано-Франківщині, Н. Коваленко з Комарівки Чернігівської, В. Бородина з Баранівки Сумської областей та інші.

Прокоментувати листи наших дописувачів щодо земельного законодавства ми попросили заступника голови Державного комітету України по земельних ресурсах В. ГУБАРЄВА.

— **Володимире Сергійовичу, що, на вашу думку, стримує приватизаційний процес? Чи існують якісь реальні перешкоди?**

— Хочу зазначити, що такої масової приватизації земельних ділянок громадянами, та ще й в обмежені строки, не проводила жодна країна світу. Це по-перше. По-друге, гальмує приватизацію і загалом земельну реформу відсутність єдиної державної землевпорядної служби. Тож значну кількість правових, кадрових питань доводиться розв'язувати самотужки.

— **Що зробив Держкомзем для регулювання земельних відносин? Цим цікавиться В. Ячник із Городища Черкаської області.**

— Для регулювання земельних відносин та з метою створення умов для раціонального використання і охорони земель, рівноправного розвитку всіх форм власності на землю та господарювання, збереження та відтворення родючості грунтів, поліпшення природного середовища Держкомзем розробив законодавчі й методично-нормативні документи (або брав участь у їх розробці). На базі цих документів було проведено інвентаризацію земель колгоспів, радгоспів та підприємств і організацій. Сформовано землі запасу площею 4,8 мільйона гектарів, з яких 570 тисяч гектарів надано для створення селянських (фермерських) господарств, 870 тисяч гектарів виділено для особистих підсобних ділянок, 80 тисяч гектарів — під колективне садівництво, 190 тисяч гектарів — під городництво, для інших потреб — 760 тисяч гектарів.

Сформовано також території сільських, селищних Рад народних депутатів та населених пунктів. Крім цього, розробляються проекти роздержавлення та приватизації земель колективних сільськогосподарських підприємств з одночасним формуванням резервного фонду земель і визначенням земель, котрі передаються у власність.

— **Володимире Сергійовичу, як захищає закон тих, хто хоче стати землевласником, але з тих чи тих причин не встиг приватизувати землю торік?**

Запитуєте — відповідаємо

— Частиною І пункту І декрету Кабінету міністрів України від 26 грудня 1992 р. № 15-92 «Про приватизацію земельних ділянок» було дано разове завдання сільським, селищним та міським Радам народних депутатів на 1993 рік щодо передачі громадянам України у приватну власність земельних ділянок, наданих їм для ведення особистого підсобного господарства, будівництва й обслуговування житлового будинку та господарських будівель (присадибна ділянка), садівництва, дачного і гаражного будівництва у межах норм, установлених Земельним кодексом України. Продовжувати дію цієї частини нема потреби.

Дію інших положень декрету, котрий має статус закону, не зупинено, і ними потрібно керуватися в подальшій роботі, як і Земельним кодексом України, постановами Верховної Ради України «Про земельну реформу» і «Про прискорення земельної реформи та приватизацію землі». Дія пункту 6 постанови Верховної Ради України «Про земельну реформу» щодо оформлення права власності або користування землею продовжена до 1 січня 1998 року.

— **Були випадки, коли у людей «відрізали» землю для потреб колгоспів, радгоспів. Що передбачає закон у цьому разі? Чи повернуть ці землі колишнім господарям для приватизації? Бо, зокрема, в листі за 20 підписами з Ворожби Сумської області йдеться про те, що радгосп, для якого було забрано частину земель, погодився надати людям землі лише для тимчасового користування.**

— Згідно з частиною 12 статті 6 Земельного кодексу України колишнім власникам землі (їхнім спадкоємцям) або землекористувачам земельні ділянки не повертаються. За бажанням цих людей їм можуть бути передані у власність або надані для користування інші земельні ділянки на загальних підставах.

— **О. Макидон з Кіцмані Чернівецької області, С. Губін з Харкова, А. Телятник з Ніжина Чернігівської області цікавляться, чи можуть вони приватизувати батьківщину, що дісталася їм у спадок (для ведення підсобного господарства), якщо вони приватизували землю біля власних будівель?**

— Статтею 30 Земельного кодексу України передбачено: при переході права власності на будівлю і споруду разом з цими об'єктами переходить і право власності або право користування земельною ділянкою без зміни її цільового призначення (у розмірах, передбачених ст. 67 Земельного кодексу).

— **Наші дописувачі В. Бохонський з Ярмолинців Хмельницької області, В. Свирид із Бара, що на Вінниччині, побоюються приватизовувати землю, бо начебто стягуватимуться великі податки...**

— Розмір податку не залежить від форми власності на землю або землекористування, а визначається залежно від кадастрової оцінки земель (Закон «Про плату за землю»).

— **Чи може мешканець міста, який має власний будинок та присадибну ділянку, приватизувати землю ще у селі? (Про це запитує М. Чиж із Кривого Рогу).**

— Громадяни України згідно зі статтею 6 Земельного кодексу мають право одержати у власність земельні ділянки для ведення селянського (фермерського) господарства...

Згідно з частиною 7 статті 57 Земельного кодексу громадянам, які мають у власності земельні ділянки для ведення селянського (фермерського), особистого підсобного господарств, дачного будівництва, земельні ділянки для садівництва не надаються.

— **Колгосп має присадибну ділянку і користується нею колективно, себто спільно володіє усім майном. Як і ким може бути приватизована ця ділянка? Якщо однією особою, приміром головою, то чи правомірні такі дії, адже йдеться про колективне господарство? Про це запитує М. Михальчишин, завідувач юридичного відділу Зборівської райдержадміністрації Тернопільської області.**

— Законом України про зміни і доповнення до деяких законодавчих актів від 16.12.93 р. визначення поняття колгоспного двору із Цивільного кодексу України виключено.

— **Дякую за роз'яснення.**

Інтерв'ю взяла Надія КУЗНЕЦОВА.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Екологія

Від усвідомлення — до справ

За останні два десятиліття люди почали усвідомлювати, що у світі, де навколишнє середовище погіршується, неможливі здорове суспільство та економіка. Економічний розвиток не може зупинитися, але він має піти іншим шляхом, припинивши нищити природу. Завдання дев'яностих років — перетворити це усвідомлення на конкретні справи.

Конференція ООН з питань навколишнього середовища і розвитку, проведена в Ріо-де-Жанейро 1992 року, прийняла програму всесвітнього співробітництва на XXI століття. Вона спрямована на гармонійне дос нення двох цілей — високої якс навколишнього середовища і здорової економіки.

Багато уваги ООН приділяє неурядовим організаціям, що відіграють провідну роль у становленні й втіленні принципів демократичної участі. Такою і є асоціація «Славутич».

Одним з головних напрямків діяльності екологічної асоціації міст і районів Придніпров'я є реалізація Національної програми з оздоровлення басейну Дніпра. В зв'язку з цим асоціація закупила установку для очищення питної води, що буде встановлена в ди чому садку.

Нині асоціація «Славутич» працює над відкриттям лабораторії для визначення шкідливих речовин (нітратів, пестицидів, радіонуклідів, важких металів) у продовол стві та питній воді. Працювати вона на кошти асоціації. У весняно-літній період досліджуватиметься весь регіон. Дані буде подано на засідання Надзвичайної комісії з проблем екологічного стану річки Дніпро і якості питної води, членом якої є «Славутич».

Нещодавно асоціація представляла Україну в Москві, де проходив міжнародний конгрес «Жінки за охорону навколишнього середовища». Конгрес проводився під егідою ЮНЕСКО і Європейської мережі з жіночих досліджень (Нідерланди). Асоціація виступила з пропозицією створити незалежний ночий екологічний фонд. І її б підтримано.

У травні 1994 року асоціація планує провести науково-практичну конференцію з проблем природокористування і відкрити постійно діючу всеукраїнську виставку «ЕКО—Дніпро».

Ефективне розв'язання екологічних проблем — це шлях до здорового суспільства і збереження середовища життя людини, це шлях до майбутнього.

Марина ЦАПЛІНА,
перший заступник генерального директора асоціації «Славутич».

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

◆ **ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.**
◆ **Рукописів не повертаємо.**
◆ **Листування з читачами — тільки на сторінках газети.**

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

◆ **За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.** ◆ **Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.** ◆ **За точність викладених фактів відповідальність несе автор.**

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 312077

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311062.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».